

Sygn. akt II K 354/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Starachowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Janusz Kubicki
Protokolant:	sekr.sądowy Małgorzata Adamik

w obecności Prokuratora : -

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2015 r.

sprawy karnej oskarżonego **T. S.**

syna T. i B. zd. Płatek

urodz. (...) w S.

oskarżonego o to, że :

w dniu 15 marca 2015r. w S. woj. (...) w ruchu lądowym prowadził samochód O. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art. 178a§1kk.

I. **T. S.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia stanowiącego występki z art. 178a§1 kk i za ten czyn na podstawie art.178a§1 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk wymierza mu grzywnę w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

II. na podstawie art. 42§ 2 kk, art. 43§1 kk orzeka w stosunku do T. S. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwa) lata,

III. na podstawie art. 49§2 kk zasądza od T. S. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 200 (dwieście) złotych,

IV. na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego w pkt II środka karnego zalicza T. S. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 15 marca 2015 roku do nadal,

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 548 (pięćset czterdzieści osiem) złotych kosztów sądowych, które obejmują 100 (sto) złotych opłaty.

Sygn. akt II K 354/15

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

T. S. w nocy 15 marca 2015 roku wraz z kolegą przebywał na parkingu w rejonie kąpieliska (...). W godzinach wieczornych tego samego dnia spożywał alkohol w postaci piwa i wódki. Mężczyźni siedzieli w samochodzie, wychodząc z niego co jakiś czas, aby zapalić papierosa. W pewnym momencie około godz. 3.00 w nocy kolega T. S. stwierdził, iż zgubił klucze od domu. W związku z powyższym T. S. postanowił podjechać do tyłu samochodem, poświecić reflektorami i sprawdzić czy zgubione klucze nie znajdują się na ziemi. W momencie podjęcia przez niego manewru cofania w pobliżu przejeżdżał patrol Policji. T. S. zatrzymał wówczas pojazd i wyłączył światła. Funkcjonariusze wylegitymowali kierującego, przebadano go także na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, z wynikiem I – 0, 77 mg/l, II – 0, 65 mg/l, 0, 64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego T. S. k. 9, k. 52 – 52v, protokół badania stanu trzeźwości k. 2).

T. S. w czasie dokonywania zarzucanego mu czynu miał w pełni zachowaną zdolność do rozpoznania jego znaczenia oraz w pełni zachowaną zdolność do pokierowania swoim postępowaniem.

(dowód: opinia sądowo – psychiatryczna k. 22 – 24)

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego T. S. k. 52, karta karna k. 17).

Oskarżony Tomasz S. - przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia przestępstwa. Wyjaśnił, iż w godzinach wieczornych spożywał piwo i wódkę. Podał także, iż z uwagi na kłótnie z rodzicami miał zamiar pozostać na parkingu do następnego dnia. Wskazał, iż nie miał zamiaru nigdzie jeździć. Dalej wyjaśnił, że z uwagi na fakt, iż jego kolega zgubił gdzieś klucze od mieszkania, postanowił podjechać samochodem do tyłu, oświetlić teren i poszukać ich. Dodał także, że gdy zobaczył przejeżdżający radiowóz policji, wyłączył silnik i zgasił światła. Wyjaśnił, iż nie miał zamiaru wyjeżdżać na ulice miasta. Ostatecznie oskarżony potwierdził, iż jechał samochodem, jako kierowca na parkingu przy zalewie (...) oraz, że był wówczas pod wpływem alkoholu. Wskazał, że przejechał tylko kilka metrów (k.52v).

Sąd zważył, co następuje :

Sąd czyniąc ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie, oparł się przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonego – T. S. oraz danych wynikających z protokołu użycia alkosenora.

Wyjaśnienia T. S. w pełni zasługują na wiarę. Są bowiem logiczne, spójne i konsekwentne. Oskarżony już na etapie postępowania przygotowawczego przyznał, że kierował pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. Treść powyższych wyjaśnień T. S. potwierdził także przed Sądem. Brak jest zatem podstaw do kwestionowania wyjaśnień oskarżonego.

Dane wynikające z protokołu użycia alkosenora wskazują jednoznacznie, iż w dacie zdarzenia oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, czemu zresztą sam T. S. nie zaprzeczał. Badanie zostało przeprowadzone w sposób profesjonalny zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie. Jego wynik i sposób przeprowadzenia nie był kwestionowany przez oskarżonego, a Sąd nie znalazł podstaw aby je podważać z urzędu.

Wyżej wymienione dowody tworzą łącznie wzajemnie uzupełniającą się całość i jednoznacznie wskazują na sprawstwo oskarżonego. Z uwagi na powyższe, Sąd dokonując ustaleń w sprawie oparł się na nich w całej rozciągłości.

Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym, sam oskarżony wskazał, iż pojazd był w ruchu. On był kierowcą i na widok przejeżdżającego radiowozu policji, wyłączył silnik i zgasił światła, a nadto że był pod wpływem alkoholu i wiedział, że na terenie parkingu dopuszczony jest ruch pojazdów (k.52v). Nie budzi wątpliwości relacja oskarżonego, który zdawał sobie sprawę za własnego działania, skoro na widok radiowozu policji wyłączył światła pojazdu oraz silnik (k.52v). Oskarżony poruszał się zatem samochodem w ruchu lądowym i w miejscu przeznaczonym dla ruchu pojazdów.

Analiza całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie pozwala jednoznacznie stwierdzić, że T. S. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Jego zachowanie polegało bowiem na tym, że w

dniu 15 marca 2015 roku w S. w ruchu lądowym prowadził samochód O. nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0, 77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Zachowaniem swym oskarżony popełnił przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

Bez najmniejszych wątpliwości samochód O. (...) jest pojazdem mechanicznym, natomiast stan nietrzeźwości T. S. wynika z protokołu użycia alkosensora. W tym stanie rzeczy oskarżony zachowaniem swoim wypełnił wszystkie znamiona zarzucanego mu czynu. Na marginesie podkreślić należy, iż dla bytu przestępstwa z art. 178a § 1 kk bez znaczenia pozostaje fakt, iż oskarżony kierował pojazdem mechanicznym na parkingu. Jak wynika bowiem z treści przedmiotowego przepisu, przestępstwo w nim opisane, popełnia ten kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Bezspornie oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym.

Za powyższe przestępstwo Sąd wymierzył T. S. karę grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wartości jednej stawki na kwotę 10 złotych. Kara w tym wymiarze jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego i nie przekracza stopnia winy. Podkreślić trzeba, iż po stronie T. S. nie zachodziły żadne okoliczności, które wyłączałyby lub ograniczały swobodę jego działania. Jak stwierdzono w opinii sędowo – psychiatrycznej (k. 22 – 24) T. S. w czasie dokonywania zarzucanego mu czynu miał w pełni zachowaną zdolność do rozpoznania jego znaczenia oraz w pełni zachowaną zdolność do pokierowania swoim postępowaniem. Wobec powyższego stopień jego winy jest wysoki. Z kolei stopień społecznej szkodliwości czynu ocenić należy jako średni. Na ocenę taką wpływ miał przede wszystkim rodzaj naruszonych reguł ostrożności, stopień ich naruszenia oraz rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody. Podkreślić należy, iż prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości stanowi umyślne naruszenie jednej z najbardziej podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym i stanowi jedną z najczęstszych przyczyn wypadków drogowych. Jako okoliczność obciążającą uznać nadto należy dość wysoką zawartość alkoholu w organizmie T. S. oraz fakt, iż oskarżony zdecydował się na kierowanie pojazdem mechanicznym, mimo, że kilka godzin wcześniej spożywał alkohol i doskonale zdawał sobie sprawę, że nadal pozostaje w stanie nietrzeźwości. Jako okoliczności łagodzące Sąd uznał niewielki odcinek drogi jaki przejechał oskarżony, fakt iż ze względu na miejsce i czas, w jakim dopuścił się popełnienia przestępstwa nie stwarzał wysokiego zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego, jak również uprzednią niekaralność T. S..

Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej. Przy ustaleniu wartości jednej stawki grzywny Sąd miał na uwadze dochody T. S. oraz jego warunki rodzinne i osobiste, które łącznie w ocenie Sądu wykluczają możliwość ustalenia tej wartości na kwotę wyższą niż 10 złotych. Wskazać należy, iż jest to najniższa dopuszczalna wysokość stawki dziennej, wobec czego wymierzona oskarżonemu kary nie sposób jest uznać za nadmiernie uciążliwą. Dolegliwości związane z orzeczoną karą zasadniczą zwiększone są poprzez orzeczone środki karne – zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 15 marca 2015 roku oraz świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Świadczenie pieniężne wzmacnia wychowawcze oddziaływanie kary, gdyż sprawca przestępstwa z art. 178a § 1 kk ma świadomość celów statutowych organizacji na rzecz której zobowiązany jest do uiszczenia tego świadczenia. Także zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zwiększa prewencyjne oddziaływanie kary i eliminuje na pewien czas osobę nieodpowiedzialną z grona uprawnionych do poruszania się pojazdami po drogach publicznych. Ustalając okres przedmiotowego zakazu, Sąd miał na uwadze zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego, która dość znacznie przekroczyła dozwolony próg. Powyższa kara traktowana jako całość jest w ocenie Sądu wystarczającą reakcją na popełnione przez T. S. przestępstwo.

Mając na uwadze możliwości majątkowe i zarobkowe oskarżonego Sąd zasądził od T. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 548 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych. Na kwotę powyższą składają się: koszty postępowania przygotowawczego – 428 złotych, koszt doręczeń w postępowaniu sądowym – 20 złotych, opłata od kary – 100 złotych. Oskarżony osiąga niewielkie lecz stałe dochody, nie ma nikogo na utrzymaniu, jest osobą młodą i zdrową co powoduje, że obciążenie go w/w kosztami nie może zostać uznane za nadmiernie uciążliwe.